

Նոր Սիմակովս Հռիփ խօրութեաբու.

Շ Թ Ո Ւ Ի Թ Կ Ա Ը Ծ

Գերմանիոյ չորս գլխաւոր քաժիններուն մէկն է Վիբթէմպէրկի թագաւորութիւնը, եւ անոր մայրաքաղաքն է Նրուրկարտ։ Այս քաղաքը շինուած է Նեգենպախ ու Նեցիար գետերուն եզերքը, եւ երկու լեռանց մէջ է, որ ծածկուած են գեղեցիկ այգիններով։ Այնքան է այս այգեւէտ բլուրներուն շատութիւնն ու գեղեցկութիւնը որ առակ եղած է գաղլիարէն։

Թէ ինքուրկարտ ոչ կըքէին զգխաղող, Քաղաքն ողջոյն նեղձնուր անշուշտ զինողող⁽¹⁾։

Օդը շատ առողջաբար չէ, բայց բնակիչներուն կամ սովորողներուն վնաս չըներ։

Շթութկարտը հիմնուած է 1520-ին եւ հետ զինտէ պայծառանալով՝ այժմ՝ Գերմանիոյ ու Եւրոպայի գեղեցիկ քաղաքներէն մէկն է։

Քաղաքին գլխաւոր շէնքերն են երկու հոյակապ թագաւորական պալատները, եւ նոցա միջի թանգարանը. նշանաւոր են նաև եկեղեցիները, պալատական եւ հասարակաց մատենագարան, որ բոլոր Եւրոպայի մէջ շատ անուանի է, եւ զոր աւելի եւս պայծառացուց կարուս իշխանը՝ իւր առատ ընծաներով։ Տպած գրքերուն թիւը 500 հազար է, եւ 8550 տեսակ աստուածաշունչ ունի՝ վաթառնէն աւելի զանազան լեզուներով ու տպագրութեամբ։

Ուսումնարաններուն մէջ անուանի է Շիլթերի գաստիարակուած աեղը, որ առաջ քաղաքէն գուրս թագաւորական ամարանոցին մօտ շինուած էր. տէրութեան խնամքովը այն ուսումնարանը աւելի պայծառացաւ, եւ 1770-ին՝ մէկ մասը Զինուորական դպրոց անուանեցաւ, յարում 400 պատանիք կուսանէին։ 1775-ին դպրոցը առանձնաշնորհութիւններ առնելով՝ Զինուորական Համալսարան կոչուեցաւ, եւ 1775-ին վոլխագրեցաւ ինթութկարտ, ուր երեւելի տեղերէն մէկը բռնեց։ Բայց ցանկութեան մեծ իշխանուհոյն Մարիա Ֆէօրորովնայի (որ յեայց կայսրուհի Ռուսաց) այն զինուորական համալսարանը՝ բարձրագոյն ձեմարան անուանեցաւ։ Բաց յայտմանէ

Շթութկարտին մէջ կայ նաեւ նկարչութեան ձեմարան, որոյ ուսուցչապեաներէն մէկն էր Հոչակաւոր Տաննէլֆիք — Եւրոպայի երեւելի արձանագործներուն մէկը. կան եւս ուրիշ հինգ ուսումնարան, որոց մէջ է Վիբթէմպէրկի հանգուցեալ թագուհոյն Կատարինէ Փաւլովնայի հիմնած Կատարինեան ձեմարանը։

Շթութկարտի բնակիչը 50 հազար է. իսկ 1800-ին 49 հազար հոգիէն աւելի բնակիչ չունէր։ Չորս գլխաւոր գործատուն ունի, այսինքն շերամի, թղթի, մոմի եւ գուրպաներու, 25 տպարան եւ վիմագրատուն, շատ մը բարեգործական տեղեր՝ աղքատ ժողովրդականաց համար. մէկ հասարակաց մատենագարան, որ բոլոր Եւրոպայի մէջ շատ անուանի է, եւ զոր աւելի եւս պայծառացուց կարուս իշխանը՝ իւր առատ ընծաներով։ Տպած գրքերուն թիւը 500 հազար է, եւ 8550 տեսակ աստուածաշունչ ունի՝ վաթառնէն աւելի զանազան լեզուներով ու տպագրութեամբ։

Շթութկարտէն քիչ մը հեռու գիւղաքաղաք կայ Քանչըրար անուանով, որ անուանի է իւր հանքային ջրերովը, քարացեալ մարմիններովը՝ որ կգանուին մերձակայ լեռան վրայ, եւ հողմէական հնութիւններով։

Բնակչաց շատերուն տներն ու այգիները միաչափ ու միաձեւ լինելով, եւ իրենք միմեանց հետ եղբայրաբար վարուելով, գաղղիացի ճանապարհորդին մէկը այն քաղաքէն անցնելու ատեն այս նշանաւոր խոռքեր բանք է. «Գերմանիոյ մէջ ամենէն գլխաւոր քաղաքն այս է՝ ժողովրդոց եղբայրսիրութեան ու աշխատասիրութեանը կողմանէ։ Նոքա ընդհանրապէս այնպէս կվարուին միմեանց «հետ որ տեսնողը՝ բոլոր քաղաքը մէկ տան ընտանիք կկարծէ»։

Գերմանացի բնակչաց օրինակովը Հրեաներն եւս միաբան սիրով կվարուին իրարուհետ, եւ անովէ որ հարուստ Հրեաներ ալ շատ կան այստեղ, ինչպէս նաեւ Գերմանիոյ ուրիշ գլխաւոր քաղաքները։ Նոցա հարստութեան եւ աղդամիրութեանը հօյակապ նշաններէն մէկն է ահա եւ նոր սինակոկան, որոյ պատկերն է հոս գրուածը։

(1) Si l'on ne cueillait à Stuttgart le raisin,
La ville irait se noyer dans le vin.